

מסורת הש"ס

(א) פנהדרין ו: [פ"ט]
(ב) שס פה. מכות טז:
תמורה ו, (ג) [שבת מה.
קלס. סוכה עז. יצומות כח].
(ד) [ברכות מה. ושינ].
(ה) לעיל מה. נדרים מז:
חולין קלד: תמורה ו. נדה
נא, (ו) לעיל יא, (ז) [ויקרא
כג, (ח) [דמיון בירושלמי
במס' תפסרות פ"ב פ"ג]
וכן הנהגה מפרש"ה
בפנהדרין פה. ד"ה מרחו].

תורה אור השלם

1. לא תביא אתגן וזה
ומסחר כלב בית יי
ואחריו לכל נדר יי
תעבת יי אלהיך גם
שניהם;
דברים כג י
2. ביי הלל רשע על
תאות נפשו ובצע כרך
נא יי
3. וברמקל לא חשול
ופרט ברמקל את חלקם
לעני ולגר תעוב אתם
אני יי אלהים;
ויקרא יט י
ובקצורכם את קציר
אכרצכם לא תהקל אפס
שור בקצור ואלת
קצירך לא תחלק לעני
ולגר תעוב אתם אני יי
אלהים; ויקרא כג כ

גליון הש"ס

גמ' גם לכו"ה קשיא. עין
לעיל דף נד ע"א חוסמות
ד"ה חמור: שם
והפריש סמנה חלה. עין
ברכות דף תה ע"א חוס'
ד"ה אכל טבל:

לעזי רש"י

אישקובי"ר, לטאטא,
לנקות.

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

מאמספורק. שם מקום: **בועז ברכ.** גזול ומדכדך. בועז כמו כל
בבועז נכז (משלי א): **מאי קאמר.** איירי בשבחה וקחני הרי שלך
לפניך והאי לישנא לא שייך למימר אלא בדבר שביחש מקדמותו
שאמר לו טלנו כמות שהוא כחוש: **מלוא פאה** להפריש מן

לְקַדֵּשׁ (ויקרא יט): מְרֻבּוֹ. מְתַלֵּק
אֶת הַכִּי נִצְרָת וּמִירֻחַ הָיוּ גִמְרָה
מִלְּמִלְכָּה לְמַעֲשֵׂר הַלֵּקֶךְ מִמַּעֲשֵׂר כָּל
מַעֲשֵׂרֵמוֹתָיו מִתְּהֵא וְחֹלֵה כִּן נִטְוֵן לוֹ
סְפָאָה כְּדִי שֶׁלֹּא יִסְפָּד עַיִן שְׁאִילוֹ
הִיָּה נִטְוֵת קֹדֶשׁ מִירֻחַ אֲעִ"פ שְׁנֵי
מִזְרָקִי לְקַט שְׁכָחָה וְסָאָה הִרְכֵּה וְעוֹשָׂה
הַמֵּקֶר כִּי פִטוֹר כִּן הַמַּעֲשֵׂר שֶׁהָרִי
מִסְכָּן הוּא אֲבָל עֲבָשִׁי שְׁנִתְמַחֵם
בִּיד צֶעַל הַבֵּית נִתְחַבֵּד בְּמַעֲשֵׂר דְּהַסִּי
אֲחֵרִינִי בְּמִסְכַּת כִּבְרוֹת (דף מ:)
לְקַט שְׁכָחָה וְסָאָה שְׁעָלָן צִנְרוֹן
הַקֹּדֶשׁ: 46 מִפְּרִישׁ מִן הַעֵיסָה.

מברך אלא מנאי' וע
נאי' ה' ר' שמעון בן
כלל זה אמר ר' שמעון
שהשיביו גזלן ידו ע
שבחו רצה אומר לו
אמר אמר רב שש
שבחו כחש אומר לו
במקומו עומד אמר
אמרי' מפני תקנת ה
היא רתניא' יצות' פ
לא הפריש מן הקמה
הפריש מן העומרים
שלא מרחו אחרו מע
ישמעאל אמרו יא' פ
א' מ' ל' ר' פא' ל' ר' פ

שיבאו עניים ללגרה שזכו בהפקר
אם היו קודמין: פרט בזכרם ולקט
בהמה: חייב ספרט כו'. דלעג
ההפקר פטור מוטל דכתיב' ארץ
שך וכרמך מהני מעוזב יתירא
למעוטי כי האי גזירה דלא הי'
ההפקר לפטור ואע"ג שפטור מן
המעשר. וכלל הני כתיבי מעוזב יתירא.
בדקדושים כתיב כרמך לא תעולל
ופטר כו'. ונשמנה תורה (מד) כתיב
כי מעוזב כרמך לא תעולל וכן לא
תפאר אחריו דהיינו פרט. משמע
אישקוביי"ג. ופאה נתי מהכלל משמע
דמא דבי ר' ישמעאל (וחילין דף
קנא). שלא תעולל תפארטו ממנו.
שכחה כתיב תעולל תורה (סס) לא
תפאר לקחטו וגו'. ובזילין כתיב
לא תפאר אחריו ואמר מר בפרק י'
דחולין (סס) אחריו וז שכחה ולא
עמי למהידר וממכת בזילין לגר
לעו לא תפאר אחריו ונא
ידענא ללגרה פטור כדאשכחן צעמרים.

אכל כמעשר לא כחיי תעוֹב ויִמְרָא:
 אִין שְׁמִין. כִּסְרָא רֶאשֹׁן (דף י.א.)
 גבי בעלים מטפלין בגבילה אמר
 שמואל לנזקין הוא דשמיין את
 הניבילה לניזק ומוסף עליה מוֹיִק
 עד שמשלים לו נזקו אכל גגז וגזלן
 שטעלו בהמה ומהם או כחשה אִין
 שמיין את הניבילה אלא שלשה
 תהא וסת ישלמו בהמה מעליה
 אלתא סיורי קיי: פלוגתא דאביי
 ורבא לעיל בשעתמין: כִּכְרֵשָׁא דלא
 סדר. כגון ממה או נשכרה רגלה:
 אָמְרָא

צד.

ח א מ"י פ"א מהל'
נרבות הל' יט וע"ש
נכ"ח סמג עש"ח טו"ש
א"ח פ"י קל"ו ספ"ק א'
פ"ב ב ג מ"י פ"ב מהל'
בזילה ואזכרה הל' ב
ועש"ן בהשגות וכו"ח סמג
עש"ן עג טו"ש"ע ח"ת פ"י
ספ"ק פ"ב ב'
י ד ה מ"י פ"א מהל'
מתנות עניים הל' א'
והלכה ב'

מוסף רש"י

[illegible]

וְהַפְתָּה (וְהִרְבֵּה) (וְהוֹפִישׁ) מִסָּנֶה הַזֶּה. מִשְׁעָה גִּלְגּוּל מִתְחַיֵּים
בְּחַלָּה אֵלֶּה רְבוּחַת קִמְ"ל דֹּעַ"פ שְׁעָה כֹּל הַשִּׁנְיִים
הַלֵּל אֵין אֵלֶּה מִנְחָל אִ"י מִשּׁוֹם דִּרְכָּה לְדִין חֲמִילָתוֹ עֵינֶה אֵין
מִתְחַיֵּים בְּחַלָּה עַד אֲחֵר אֲפִיפֵה נִקְטָה הִכִּי:
לֹא חֲפִישׁ מִן הַקְּמָה יִרְשׁ מִן
הַעוֹפְרִים. אֲבִיז לְעוֹמֵר דֹּאמֶר
אֲחֵרָיו וּבִ"ה מִחִירָיו

אוסרין וב"ה מתירין
זמאי אמר קרא יגם
ובית הלל אמר קרא
שמאי הא כתיב הם
ולא ולדותיהם ובית
ההם ולא שינויהם
הלל גמי הכתיב גם
אלעזר בן יעקב מאי
בן יעקב אומר ראי
טחנה לשה ואפאה
כיצד מבדק "אין זה
זה" נאמר "בוצע ברך"
לעזר מאי היא דתניא
בן אלעזר כל שבה
העליונה רצה נוטל
הרי שלך לפניך מאי
ה"ק "השביחה נוטל
הי שלך לפניך דשינוי
אפילו השביח נמי
גמים "ישמעאל מאי
הה להפריש מן הקמה
הפריש מן העומרים לא
המפריש מן הכרי עד
דנזותן לו משום ר'
הפריש מן העיסה ונזותן
איכפל כל הני תנאי
וכי קאמרי "לא נחלקו
הי אמר רבא ממאי
רבי שמעון בן יהודה
ל יוכל להעבירו על
אמרי ב"ש התם אלא
ועד כאן לא קאמר
הם אלא לענין ברכה
הבאה בעבירה ועד
כן אלעזר התם אלא
כאן לא קאמר ר'
לן פאה משום דכתיב
ליגמר מיניה מתנות
ל יונתן דבעי ר' יונתן
ל משום דקסבר שינוי
בעלמא קסבר שינוי
ב תעזוב יתירא ואם
ר' ישמעאל משום
קונה תעזוב יתירא
והו לרבנן תעזוב
למה לי מבעי ליה
רמו והשכים לבקר
לילות ובשכחה ובפאה
מר רב יהודה אמר
משמעון בן אלעזר ומי
מר שמואל אין שמין

אלא לנזקין בשלמא
ר' שמעון בן אלעזר התם בהכחשה דהדר לא קשיא
שמעון בן אלעזר דשינוי במקומו עומד בהכחשה
אל התם אין שמיז לא לגנב ולא לגזול אלא לנזקין
ולא לאבי דאמר כי קאמר רשב"א בהכחשה דלא
למיזר אבי מתני הכי אמר רב יהודה אמר שמואל
אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones